

LBRIS

We know
books Gia Frank

Riki și Cleo,

copii cu scântei, povești cu idei

LETRAS
Promovăm autorii români

Opoziționism / Cooperare

Poveste: Bine, mami!	6
Activități: Despre reguli	18
Poezie: DA și NU	21

Reacții intense / Calm

Poveste: Vorba dulce mult aduce!	22
Activități: Despre cuvinte frumoase.....	31
Poezie: Vorbe dulci	32

Hiperactivitate / Răbdare

Poveste: Cu răbdarea trecem marea!	34
Activități: Despre răbdare.....	46
Poezie: Ai răbdare și crești mare!	52

Neatenție / Concentrare

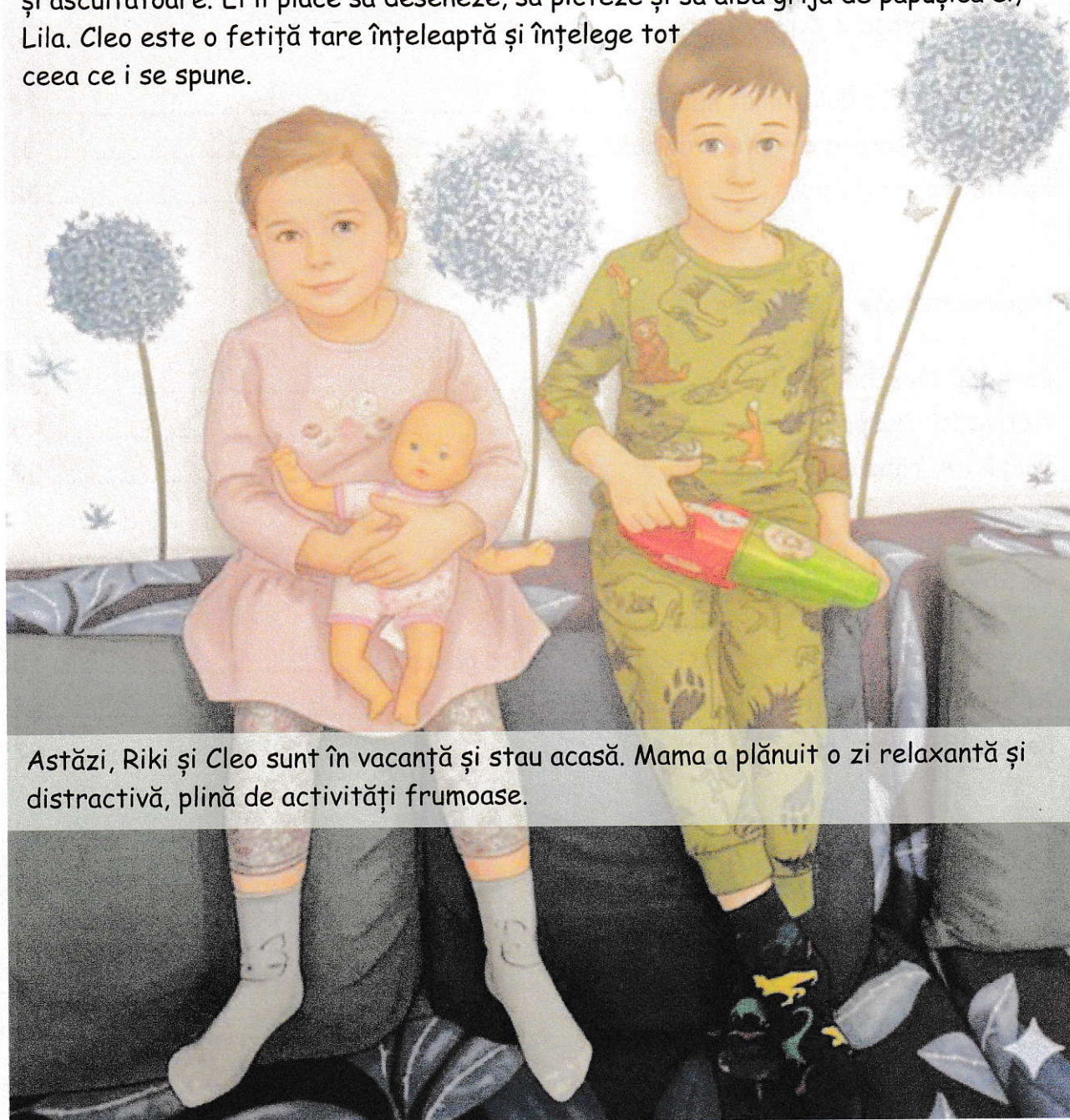
Poveste: Cine încearcă reușește! Și cine caută găsește!.....	55
Activități: Despre atenție și concentrare	64
Poezie: Fii atent, perseverent!	67

Indiferență / Empatie

Poveste: Ce ție nu-ți place, altuia nu-i facel.....	69
Activități: Despre empatie.....	76
Poezie: Fii bun!	78

Riki este un băiețel minunat. Este foarte deștept, știe să numere până la 100 crescător și descrescător, mănâncă toate legumele din farfurie, îi place să se joace cu Lego și să dea cu aspiratorul. Dar Riki nu e cel mai cuminte băiețel. Când mama îl roagă să facă vreo trebușoară, el spune adesea „NU”, iar când mama îi spune să nu mai facă vreo prostioară, el face fix pe dos.

Riki are o surioară pe nume Cleo. Deși este mai mică, surioara este foarte cuminte și ascultătoare. Ei îi place să deseneze, să picteze și să aibă grijă de păpușica ei, Lila. Cleo este o fetiță tare înțeleaptă și înțelege tot ceea ce i se spune.

Astăzi, Riki și Cleo sunt în vacanță și stau acasă. Mama a plănuțit o zi relaxantă și distractivă, plină de activități frumoase.

—Copii, mai întâi vom desena cu făină, spune mama și aduce un lighean mare, în care presară un strat gros de făină.

—Daaa, făină! se bucură copiii.

Riki și Cleo desenează cu degețelele un pătrat, un triunghi, un soare și o pisică grasă cu mustăți lungi. Mama îi urmărește și îi laudă. Nu trece multă vreme, și Riki își aduce aminte că NU are voie să sufle în făină sau să o ia în pumni și să o arunce. Așa că... face tocmai asta.

—Riki, nu e voie, va fi făină peste tot și va fi greu de curățat. Te rog să te oprești! îi spune mama. Dar el continuă și, pe deasupra, râde și o îndeamnă pe Cleo să facă la fel.

—Bine, stop! Nu mai desenăm în făină. Strângem, decide mama.

Amândoi copiii protestează, dar în zadar. Joaca se încheie.

—Data viitoare să nu mai faci așa, dacă vrei să te joci în continuare. Acum luați o pauză, iar apoi vom face o altă activitate, spune mama.

—Eu nu vreau să citim. Eu vreau să pun baterii noi la oița de pluș, strigă Riki și merge la dulapul cu scule al tatălui, să caute setul de șurubelnițe mici, ca să scoată șurubul de la caseta cu baterii.

El știe că nu are voie să deschidă dulapul cu scule, pentru că acolo sunt lucruri care se pot strica sau care îl pot răni. În plus, știe că nu are voie să umble cu baterii, pentru că acestea pot fi periculoase pentru copii. Dar el este un băiețel foarte curios, inteligent și îndemânatic, care reușește cu mânuțele lui să folosească o șurubelniță și să desfacă șuruburi adevărate. Mama îl apreciază pentru asta, dar trebuie să îl învețe să respecte regulile, așa că îi spune:

—Riki, la sculele lui tati nu e voie. Acolo sunt obiecte tăioase, ascuțite și chiar unele substanțe toxice.

—Dar eu vreau șurubelnițele, ripostează Riki.

—Le vrei ca să desfaci caseta de baterii de la oița Bubi. Dar nici asta nu poți face. Copiii nu trebuie să umble cu baterii, mai ales cu cele foarte mici. Mai știi ce se poate întâmpla?

—Copiii le pot înghiți, răspunde Cleo.

—Așa e, bravo. Și nu e bine deloc dacă se întâmplă asta.

—Și magneții sunt periculoși dacă sunt înghițiți, completează ea.

—Ai dreptate, Cleo. Dacă trebuie schimbate bateriile, se va ocupa un adult de asta. Și, uite, vei putea să desfaci tu șuruburile, Riki, dar asta, la momentul potrivit și după ce va scoate tati șurubelnița din dulap. E bine așa?

—Nu, nu e bine! răspunde bosumflat Riki.

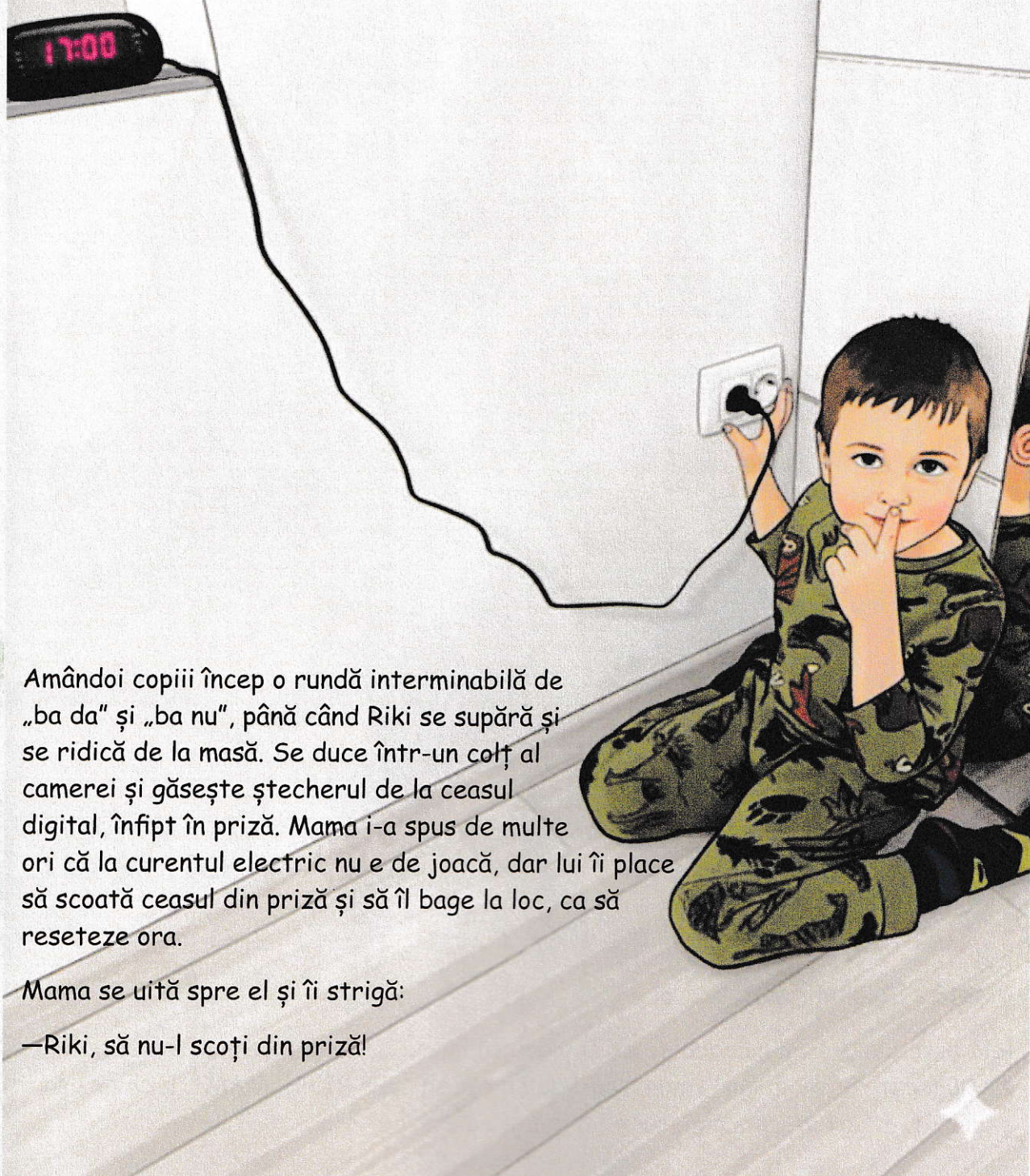
—Hai să facem altceva acum. M-am gândit să lipim ceva. Asta vă place amândurora, oftează mama și începe să pregătească masa de lucru și materialele. Vom lipi copaci și flori pe o câmpie. Eu decupez tulpinile, frunzele, petalele, iar voi le lipiți.

Copiii încep să lucreze cu plăcere. La un moment dat, Riki vrea să lipească o floare cu susul în jos.

—Floarea nu arată așa! îl atenționează mama.

—Ba da, așa arată!

Amândoi copiii încep o rundă interminabilă de „ba da” și „ba nu”, până când Riki se supără și se ridică de la masă. Se duce într-un colț al camerei și găsește ștecherul de la ceasul digital, înfipt în priză. Mama i-a spus de multe ori că la curentul electric nu e de joacă, dar lui îi place să scoată ceasul din priză și să îl bage la loc, ca să reseteze ora.

Mama se uită spre el și îi strigă:

—Riki, să nu-l scoți din priză!